

מסובך יותר התשובות המיפלגתי. כאשר שני גופים מתאחדים — איך יתחלקו ביניהם הכוח, המושבים בכנסת, התקציבים? בבחירות האחרונות קיבלה ע"מ ארבעה מנדטים (הרביעי על סמך עודף גדול), בעוד שהמרכז החופשי קיבל רק שניים (השני על סמך העודף הקטן ביותר שזכה בייצוג). (לפי שיטת בדר"עופר היתה ע"מ מקבלת 3, המרכז החופשי 1). המרכז החופשי מאמין שהוא נמצא במצב של עלייה, ואילו ע"מ איבד מנדט בעיקבות פרישתו של מאיר אביזוהר, וסקי דעת-הקהל מראים שהוא קרוב לאחוזי החסימה. לשתיים יחד יש כיום 4% שהם זכו לו בבחירות האחרונות.

יתר על כן: למרכז החופשי יש מנהיג חזק ושתלטני, בעוד שע"מ נשאר בלי מנהיג יחיד. מעמדו של יגאל הורוביץ במיפלגתו חלש מזה של תמיר במיפלגתו. ע"מ חוששת, בצדק, שתמיר ישתלט על המיפלגה המאוחדת, אם תקום.

חזו מזה יש בע"מ אליהן המקיימים יחסים הדוקים עם פינתס ספיר. איחוד עם המרכז החופשי לא יועיל לענייניהם. אין קצין. הדרך לאיחוד היתה קלה יותר, אילו התייצב בראשו דמות צבאית בולטת, כמו עזר וייצמן או קצין אחר. אולם נראה שווייצמן החליט להישאר ב"גח"ל, מתוך תיקוה שיצטרפו לפייסו ערב הבחירות. ושום קצין מפורסם אינו מראה נטייה להצטרף למיפלגה קטנה, שלא יתוו לה כסאות ליד שולחן הממשלה.

לכן נראים סיכויי האיחוד קלושים. אך למ אין איש בארץ מעז לדבר כיום נגד איחוד כזה. לכן הכריו השבוע אויבי האיחוד — כמו ח"כ זלמן שובל — שהם בעד איחוד, אבל איחוד רחב יותר, מגח"ל ועד משה דיין, מכיוון שהאיחוד הרחב הוא, כיום, בלתי מעשי פירושו של רעיון זה היא שילת האיחוד שהוא מעשי.

אישים

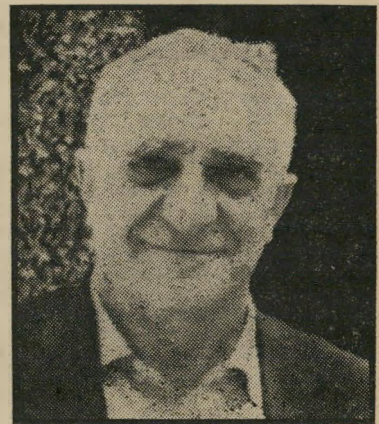
מוסד ושמו יבול

שלישו לשעבר של

יצחק שדה

ניצח פעמיים כנס מחמוות

אוניית המפעלים שהפליגה בראשית ימי מלחמת העולם השנייה מנמל תורכי לכיוון ארץ ישראל, הסיעה פליטים שהצליחו לגנוב את הגבולות מאירופה הכבושה, ולהגיע עד איסטנבול. בלבנים עלתה הספינה על מוקש גרמני ותוך דקות מיספר שקעה בי מצולות. רק שלושה אנשים הצליחו להינצל על גבי סירת-הצלה בודדה ששרדה. ללא אוכל ומים, בלי שום אמצעי תיקון שורת, שטה סירת ההצלה בים הפתוח. אחד משלושת הניצולים, שנואש להשיט את הסירה חסרת המשוטים, קפץ למים בתיקווה להגיע בשחייה אל החוף. הוא טבע כעבור זמן קצר. שני לא יכול היה לשאת את ה

יהודה ("יודק") מרמרי איפה ותיקי כסית?

צמא, ניסה להרוות את צימאונו בשתיית מים. דעתו נטרפה עליו והוא צלל למים. הניצול השלישי הפקיר את עצמו לחסדי ההשגחה, הוא שכב בסירה והמתין למי שיקדים לבוא — המוות או המצילים. אחרי 13 יום נתגלתה הסירה. יהודה ("יודל") מרמרי, מפעילי עלייה ב' של ההגנה, ניצול.

השליש של חזקן. לא היתה זו הרעם האחרונה בה חולץ יודל ברגע האחרון מציפורניים וניצול יודל יודל יודל

התסנונת

דני דגן ערך ברית-מילה לבנו הרביעי מאשתו השלישית - וכסנדק שימש מפקדו של ידידו שנפל ושעל שמו נקרא הילד

ישראל מהכלא או טוכמאייר, שחשחררה זה עתה ממעצר — לאחד בביתם — מברכת את גיטה, האמרגן דני דגן. בתמונה למעלה: עזר וייצמן, כיפה לראשו וסולית לכתפיו, פורש חיתול על בירכיו, בעוד המוחל מתכונן למסור לידיה את התינוק, לקראת הניתוח. עומד ביניהם כשעיניו מפקחות על ביצוע נכון, האב, יודל של הבעל:

עזר וייצמן, כיפה לראשו וסולית לכתפיו, פורש חיתול על בירכיו, בעוד המוחל מתכונן למסור לידיה את התינוק, לקראת הניתוח. עומד ביניהם כשעיניו מפקחות על ביצוע נכון, האב, יודל של הבעל:

הוא העניק את חסותו ל"חבורה הירושלית" — חבורת הסטודנטים של תחילת שנות החמישים באוניברסיטה בירושלים, שקבעה את מרכזה בפינת, וממנה יצאו אנשים כמו חיים חפר, עמוס קינן, ידיד מנוסי, הרה בושס, הד"ר פנחס אביבי, מקס פוגל או אליהו חסין. יודל, שהיה המבוגר ככולם, למד אז סטטיסטיקה באוניברסיטה. כעובד חלישי כה המרכזית לסטטיסטיקה היה מופקד על ביצוע מיסוד האוכלוסין הראשון במדינה. אחריכך, אחרי שהשתלם בארצות הברית והקים את חברת אחרות לסקרים, ביצע את סקר התיירות הראשון בישראל. ראל, הקיבוצני לשעבר, שהתמחה ב"סקרי דעת-קהל, היה לאיש עסקים מצליח. כנס בבית הקברות. יחד עם זאת נשאר בוהמין בנשמתו. הוא היה בן לווייתנים הקבוע של נתן אלתרמן וזאב יר

דני דגן אמנם היה בעלה הבית, אבל הסנדק האמיתי היה עזר וייצמן. דוגר מנתי-העירום אן טוכמאייר, שהגיעה זה עתה מהכלא, היתה הדודה של חתן השמך, ואורי זוהר, אריק איינשטיין והרביעי צבי שיסל היו אורחים מן המניין, לצד כמה עשרות דחוסים נוספים. המוני האח"מים התכנסו לרגל אירוע פשוט יחסית, אך בעל תולדה מסובכת: ברית-המילה שנערכה לבנו החדש — הרביעי במספר, אך החמישי במניין, של האמרגן דני דגן.

שותפתו של דני בן ה-39 במיבצע זה היתה אשתו השלישית, אירנה טוכמאייר בת ה-27, אחותה של אן טוכמאייר.

לאירנה, אחות-החמניה בבית-החולים החדש בתל-אביב, יש כבר בת בת שבע מגישואין קודמים, ולדני יש שלושה ילדים — בת 18, בת 16 ובן 14 — מאשתו הראשונה, תקווה.

אחרי תקווה, התחתן דני עם עליזה סרבניק, הלומדת כיום, לאחר גירושיה ממנו, באיטליה. מגישואין אלת לא הביא דני אף ילד.

עכשיו, יש לו מאשתו השלישית, בן רביעי, שהוא בעצם ילדו החמישי — לאחר שהוא אימץ לליבו גם את בתה של אירנה, רואה אותה כאחת מהשבת. זה, אגב, לא סוף השבט. כדי שיהיה מעניין, יש שם גם כלב בשם רודי וחמור לה בשם מאיה.

התינוק נקרא בשם שני, עלי-שם חברו של דני, טייס חיל-האוויר שנהרג, ושהיה פיקודו של עזר וייצמן. עזר, שמעולם לא שכח, ולא זנח, חבר חי או משפחה של חבר שנפל, היה כמובן המועמד הטבר

ביאליסטוק וחניף גימנסיה תרבות שם, שהיה מראשוני הפלמ"ח ובמלחמת העצמאות שירת בדרגת רב-סרן כשלישו של חזקן. יצחק שדה, היה חסיד גדול של הטיי פה המרה. האלכוהול לא שיפר את מצב בריאותו של מי שהיה בעבר חבר קיבוץ רמת-הכובש, ואח"כ חבר קיבוץ קדמה. פעמיים אושפז אחרי שהתמוטט בגלל הפרי רזה בשתייה. בפעם השלישית, כשנספג הכבד שלו, סברו הרופאים שזה הקץ. היה זה הד"ר חיים שיבא ז"ל, מנהל בית-החולים תל-השומר, ששיכנע את יודל לעבור טיפול של גמילה. הוא נענה, ואו התחולל הנס. בשמונה השנים שחלפו מאז לא נגע יודל בטיפה אחת של משקה אלכוהולי.

לגבי איש חברה, בוהמין למחצה כמו הו, היתה זו הקרבה גדולה. עבור דור שלם במדינה היה יודל לא רק שם, אלא מוסד. סגולה בה זכר כלל-העם אהבתי